

Miray Aydın

Ben Burada Yapamam

Öykü

İÇİNDEKİLER

<i>Saklamak, Doğurmak</i>	7
<i>Buzluktaki Son Köfte</i>	15
<i>Siz İyi Olun Yeter ki!</i>	21
<i>Ailemizin Yazarı</i>	27
<i>Ben de Oynayabilir miyim?</i>	31
<i>Ne Eksik Ne Fazla</i>	35
<i>Seyir</i>	41
<i>Yorgundur</i>	45
<i>Saniye ile Konuşmak Şart Oldu</i>	49
<i>Ben Burada Yapamam</i>	53
<i>Teneke Kumbaram</i>	59
<i>Yol Yorgunu</i>	63
<i>Bir Teneke Salça, İki Ekmek, Beş de Yumurta!</i>	67

Saklamak, Doğurmak

Anneme...

Haftalar geçti. Ay oldu. Bitti zahir. Kesildim. Daha da kanamam. İçimdeki bu hararet de ondan demek. Gövdem her bir vakit sıcak. Eee, kadınlık gidiyor elden. Kolay mı? Herkesler gibi sen de kocadın Hatice. Başka ne olacaktı! Boşversene hem, iyi oldu. Abdestini bilirsin. Namaz vaktini kaçırmazsın. Rahat rahat ibadetini edersin. Herife de bir cevabım olur artık. Benim yolum imandır. Kadınlığım buraya kadar. Daha da dilenirsen Allahından utan. Otuz yıldır yetmedi mi? Saçımın ıslaklığından usandım. Tövbe ettim. Varsa yoksa Allah'ın yoludur yolum. Yok, ben durulamam, sende yoksa başkasında da mı yok, diyecek olursan da aha kapı orada. Herkesin günahı kendi boynuna. Öte tarafta da yüklenmem bilesin, derim. Herifimi tanırım. Bunları diyecek gibi olursa çat çat konuşurum.

Mevsim kış. Köyün ayazı bile yetmiyor. Hadi yaz olsa, güneş çarptı, daraldım der geçiştiririm. Göğsüme buz küpleri oturtur oldum. Onlar bile dayanamazken ben ne edeyim! Eriyorlar. Memelerimin arasından akıp giderken fokur fokur

oluveriyorlar. Sanırsın kaynamış suyu serpiştirdim. İki kızı da yanımda tutmuyorum. İş güç buluveriyorum. Dillerine düşmem bu yaştan sonra. Anama bak, göğsünde buz eritiyor diye gülüşüp dururlar alimallah. Oğlanı hele ne zamandır doğru dürüst gördüğüm yok. O ne yöne giderse, ben tersine gidiyorum. Olur olmaz yanmam gelir. Üstümü başımı söküp atacağım tutar diye yanıma yanaştırmıyorum.

Akşam oldu mu sobayı iyice ateşe veriyorlar ya hele, seğirte seğirte kaçıyorum. Ana nereye diye soracak olurlarsa, yediğim dokundu, azıcık hava alayım ya da bir ses işittim, kurt mudur acep bakayım diye bahanemi uyduruyorum. Yatma vakti çatmadan, heriften evvel kendimi yatağa atıyorum. O ilk serinlik yok mu? Etimi gezdiriyorum iyice. Çarşaf tutuşana kadar üstünde dönüp duruyorum. Herif de sanır ki ona hazırlığım, nazım niyazım. Yanaşır. Boynuma sokulur. Üfürükler salar. Gel söndüreyim kız yangınını diye dalga geçer. Belimi de kavrayıp kapana sıkıştırınca topuğumla yapıştırıyorum tepişti. Hadi anam, başka kapıya deyip, kıcımı devirip yatıyorum.

Gövdemdeki ateş bir yanar bir söner oldu. Hadi onu anladım artık, anlaşmaya vardım. Şimdi de ağzım durmaz. Böylesi bir iştahı ilk kez yaşarım. Elim iki günde bir turşu bidonunun dibine varır. Kızlardan istemeye yüzüm kalmadı. Gizlice kaçıp kilere, turşuları orada yiyiveriyorum. Bunca yemenin peşine midem de ses etmiyor. Ne ekşiyor ne darlanıyor. Yedikçe yiyelim geliyor. Ey güzel Allahım, neymiş bu kadınlık denen şey! Kızın birine sarmalar sardırıyorum, diğere yufkalar açtırıyorum. Bayram değil seyran değil, ana nedir bu demeye kalksalar, bir canımız var, illa bayram mı gerek diye lafı ağızlarına tıkıveriyorum. Benim bu yemelerimi herif gördükçe büsbütün kudurukluğu tutuyor. Kız Hatice, yiyip duruyorsun da nereye harcıyorsun bunca lokmayı

diye sıkıştırıyor. Orali olmasam da adam haklı. Etim budum kalınlaştı. Elden avuçtan taşacak hale geldim. İş yapmaya içim erinir oldu. Ne tarlaya inmem kaldı ne evi çekip çevirmem. Varsa yoksa yiyip içeyim, yuvarlanıp yatayım.

Azıcık dikkat edeyim, ağzımın ayarını buldurayım dedim. Ayar kaçmış bir kere, yerine kolay gelmiyor. Midem sabahın körü soğan kavurma çekti. Büyük kız girdi mutfağa, kavurmaya başladı. Koca ömrümde soğan kokusunu sanırsın ilk kez duydum. Oturduğum yerden kalkana dek çoktan döktüm midemdekini. Ev boydan boya kusmuk oldu. Soğan moğan hak getire. Kızlar da korktu tabii. Üşüştüler başıma. Daha önce kustuğum görülmemiş. Telaşlandılar. Ana, artık aklına geleni yemek yok, dediler. Bak kaldırmıyor miden diye nasihat ettiler. Eee haklılar. Can can değil, başka bir şey oldu.

Gövdeme uğrayan ateş çattı gene. Soyunup banyoya girdim. Eskiden olsa kaynar sular dökünür, içimi ısıtmaya uğraşırdım. Şimdi soğuk sularla ferahlamaya çalışıyorum. Memelerim irileşmiş. Maşrapayı doldurmaya eğilmekte zorlanıyorum. Dikilirken belimin çatırdadığını işitir oldum. Sırtımda bir ağırlık. Kendimi yokluyorum. Ovalıyorum. Öyle âdetim değildir orama burama dokunmak. Hele yiyip içmekten kilolandım diye hiçten kendime bakmaz oldum. Belim iyice genişlemiş, kemiklerim açılmış. Göbeğim yağlanmış, kat kat olmuş ama başkaca da bir yuvarlak oluşmuş. Yağların arasına gizlenmiş sanki. Avucumun içiyle aşağıdan yukarıya bastırıyorum. Sağdan sola döndürüyorum. Sert, tokcana duruyor. Cıvık değil.

Vücudumu boylu boyunca yakan ateş doğrudan böğrümün orta yerine saplanıverdi. Alev aldı. Yok dedim, yok. Olacak iş değil Hatice. Gözlerim karardı, göremez oldu. Alaktan tabure üstündeyim. Hüngür şakır ağlayasım tuttu.